

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Oksiuta

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Ewy Minor Olszewskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2013 roku

sprawy P. J.

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 15 maja 2013 roku sygn. akt XV K 342 / 13

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że uchyla w pkt II części dyspozytywnej wyroku obowiązek naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o.w (...).

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

P. J. został oskarżony o to, że w dniu 1 lutego 2013 roku w (...) na ulicy (...), w hipermarkecie (...), po uprzednim usunięciu zabezpieczeń elektronicznych w postaci tzw. klipsów dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci dysku twardego (...) o wartości 269 zł, działając tym samym na szkodę (...) S.A., to jest o czyn z art. 278§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 15 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt XV K 342/13 oskarżonego P. J. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym, że przyjął, iż czynu dokonano na szkodę (...) Spółka z o.o.w (...) i za to na mocy art. 278§1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o.w (...) kwotę 269 zł (dwieście sześćdziesiąt dziewięć złotych).

Zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Powyższy wyrok, na zasadzie art. 425§1, 2 i 4 k.p.k., art. 444 k.p.k. w części dotyczącej kary, na korzyść oskarżonego P. J. zaskarżył prokurator.

Na zasadzie art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił wyrokowi obrazę prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 46§1 k.k. poprzez niezasadne zobowiązanie oskarżonego P. J. do naprawienia szkody w całości w

sytuacji, gdy szkoda została naprawiona w części poprzez zwrot mienia będącego przedmiotem czynu zarzucanego oskarżonemu.

Na zasadzie art. 437§1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna o tyle o ile umożliwiła zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez uchylenie w jego punkcie II obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o.w (...).

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd Rejonowy orzekający w niniejszej sprawie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ocenionego zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, przyjął trafne ustalenia w przedmiocie winy oskarżonego P. J., jak również orzeczonej wobec niego kary zasadniczej. Powyższe nie było również kwestionowane przez rzecznika oskarżenia.

Zgodzić się natomiast należy z apelującym, że wadą obarczone jest rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie orzeczenia środka karnego z art. 46§1 k.k., choć w ocenie Sądu Okręgowego na kanwie niniejszej sprawy uchybienie to jest dalej idące niż wskazał na to prokurator.

W świetle poglądów doktryny i orzecznictwa niewątpliwym jest, że istotną przesłanką orzeczenia środka karnego z art. 46§1 k.k. jest istnienie szkody w chwili orzekania (zob. Maria Szewczyk, Komentarz do art. 46 Kodeksu karnego [w:] A. Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I.. Zakamycze, 2004). Do celów postępowania należy uwzględnić prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego (art. 2§1 pkt 3 k.p.k.), w tym naprawienie już w postępowaniu karnym, gdy to możliwe, szkody wyrządzonej przestępstwem. Tym samym jednak, wykluczone jest przysporzenie nienależnej mu korzyści. Naprawienie szkody, o którym mowa w art. 46§1 k.k., to w szczególności wyrównanie straty, którą poszkodowany poniósł (zob. art. 361§2 k.c.). Sąd karny musi zatem uwzględnić w chwili wyrokowania rozmiary pokrytej już szkody, w szczególności wartość uprzednio odzyskanego w stanie niepogorszonym mienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2011 r., III KK 392/10, LEX 904114).

W świetle powyższego co do zasady zgodzić się należy z prokuratorem, że jeżeli szkoda została naprawiona w części koniecznym jest uwzględnienie tego w treści rozstrzygnięcia. Stąd rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego nie uwzględniające okoliczności zwrotu przedmiotu kradzieży - dysku twardego (...)pokrzywdzonemu jest wadliwe.

W ocenie jednak Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie fakt, że pokrzywdzony odzyskał w stanie niepogorszonym w/w przedmiot sprawia, że w chwili orzekania szkoda została już naprawiona w całości, co eliminuje możliwość orzeczenia środka karnego z art. 46§1 k.k.

Należy bowiem zauważyć, że wskazanym w opisie czynu przedmiotem kradzieży z półki ze sprzętem elektronicznym sklepu (...) przypisanej P. J. jest wskazany wyżej twardy dysk. Z protokołu oględzin tego przedmiotu, zabezpieczonego w toku postępowania przygotowawczego wynika, że uszkodzone zostało w trzech różnych miejscach jedynie jego opakowanie poprzez przerwanie tektury, z którego jest wykonane (k. 20v). Sam dysk nie został uszkodzony.

Powyższe potwierdził również w treści swoich zeznań świadek K. W. (k. 70). Wprawdzie wskazał, że dysk został położony na półkę ze zniszczonym towarem i będzie podjęta próba jego sprzedaży jako towaru wybrakowanego z powodu zniszczonego opakowania, tym niemniej ta okoliczność nie może sama w sobie stanowić o dalszym istnieniu szkody. Przedmiot kradzieży nie został uszkodzony i został zwrócony. Kwitując ten odbiór osoba go dokonująca wskazała, że nie zgłasza zastrzeżeń do jego stanu (k. 21).

Jednocześnie sam sprzęt, jako towar bez opakowania, może być sprzedany za cenę zbliżoną (wszakże zniszczone zostało tylko tekturowe opakowanie nie tyle o małej, co nikłej wartości jeżeli weźmiemy pod uwagę wartość sprzętu). Pokrzywdzony może również zwrócić się do producenta, od którego zamawia towar o dosłanie dodatkowego samego

opakowania, co pozwoli mu po prostu na jego sprzedaż po uprzedniej cenie. Faktem bowiem jest, że sprzęt nie został uszkodzony, co nie uniemożliwia jego sprzedaży.

Dlatego też, w realiach przedmiotowej sprawy nie tylko nie sposób uznać, jak uczynił to Sąd Rejonowy, że szkoda w ogóle nie została naprawiona (orzekł on obowiązek jej naprawienia w całości), ale też trudno racjonalnie uznać, że w sytuacji, gdy pokrzywdzony odzyskał pełnowartościowy (nie uszkodzony) dysk, który stał się przedmiotem kradzieży, z uwagi na zniszczenie samego tekturowego pudełka, szkoda została naprawiona jedynie w części i zachodzi konieczność badania jego wartości.

Zwłaszcza, że niewykluczonym jest m.in. łatwa i z pewnością nie wymagająca znaczących (o ile w ogóle) nakładów finansowych możliwość jego zastąpienia. Przy tym należy dostrzec, że także w tej materii Sąd Rejonowy zwrócił się do (...) Spółka z o.o.w (...)z zapytaniem, które pozostało bez odpowiedzi (k. 63). Czynienie zaś, także w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody, jakichkolwiek domniemań niekorzystnych dla oskarżonego jest niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe, wyrok w zaskarżonej części, należało zmienić w ten sposób, że uchylić w pkt II części dyspozytywnej wyroku obowiązek naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o.w (...).

Nie dopatrując się innych uchybień, w pozostałej zaskarżonej części, wyrok należało utrzymać w mocy.

Mając na uwadze treść rozstrzygnięcia, u którego podstaw legło uchybienie Sądu I instancji, ze względów słusznościowych, na mocy art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624§1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.